

HOMILIA EN LA DIADA DE PENTECOSTA A TV2

Déu ens guardi dels cristians desmemoriats! O com diríem al meu país:
Déu mos guard dels cristians desmemoriats!

No se m'escapa el sentit provocatiu d'aquesta expressió davant d'un auditori que tot sovint diu: perdo la memòria! Ai, on tinc el cap! Qui no té memòria no té cames!

Però quan afirmo Déu mos guard dels cristians desmemoriats no penso en les pèrdues de memòria tan habituals a la vostra edat! Penso en allò que diu Jesús al final de l'Evangeli: "L'Esperit Sant us farà recordar tot el que us he dit i us ho farà entendre". Penso, doncs, en els cristians que no recorden ni entenen l'Evangeli, la paraula de Jesús, perquè no han rebut l'Esperit Sant!

Perquè, sense l'Esperit Sant, es viu segons les mires de la carn, diu l'apòstol. No es pensa, ni es jutja, ni es mira, ni es viu segons l'Evangeli, sinó segons els criteris que inspiren les passions: diner, plaer i poder.

Vivim en un món mogut per criteris contraris a l'Evangeli: el diner és l'ídol que la gent adora, desitja i anhela. Pel diner s'eliminen vides, s'hipoteca el bé comú, s'exploten pobres; el poder sedueix i esclavitza. Per manar es menteix, es traïx, s'exclou, es difama, s'assassina, s'ataca, es destrueix; pel plaer, s'abusa d'infants, es prostitueix dones, es cau en l'esclavitud dels vicis.

Els cristians som immunes a aquests criteris? No si som desmemoriats!
Perquè sense l'Esperit Sant estem perduts, sucumbim com tothom a la seducció d'aquests ídols.

Per contra, els cristians plens de l'Esperit Sant són l'esperança de l'Església. Aquests, lliures de l'esclavitud, són fills de Déu, criden en els seus cors Abba Pare. Rebutgen criteris i comportaments que maten i que els maten. Viuen lliures, pobres, alegres, servicials. Viuen lloant Déu, proclamant les seves meravelles a tothom en la llengua o el llenguatge que poden entendre els qui els escolten.

Així va succeir el primer moment, el dia de la Pentecosta, com acabem d'escoltar a la primera lectura, així ha passat i passa al llarg de la història de l'Església!

L'Esperit Sant és el que fa possible el miracle de la vida evangèlica i és el que impulsa l'evangelització. És el que fa perdre la por i la vergonya, és el que impulsa una comunitat a sortir enfora i a obrir les portes no per confondre's o dissoldre's, sinó per anunciar la conversió i acollir els ferits.

El papa Francesc, que tant demana una Església en sortida missionera, una Església de deixebles missioners, recorda que això només és possible quan hi ha "evangelitzadors que s'obren, sense por de l'acció de l'Esperit Sant". Per això proposa:

"Invoquem l'Esperit Sant, ben recolzats en la pregària, sense la qual tota acció corre el risc de quedar-se buida i l'anunci finalment manca d'ànima". Més encara, "invoco un cop més l'Esperit Sant; li prego que vingui a renovar, a espolsar, a impulsar l'Església en una audaç sortida fora de si per evangelitzar tots els pobles".

El Papa, contra la desmemòria, no recomana ampolletes vitamíniques com les que es publiciten per la ràdio, sinó la invocació sovintejada de l'Esperit Sant.

Això no només els cal als més joves, als que haurien de ser els motors de l'evangelització, sinó també als més grans. Perquè a través d'aquesta pantalla a través de la qual ara segueix l'eucaristia, massa sovint rebeu sobredosis de criteris i d'exemples mundans i no és difícil acabar pensant com els protagonistes de les sèries o els opinadors de moda.

Us convido també a vosaltres a invocar l'Esperit Sant sovint:

"Veni Esperit Sant, ompliu els cors dels vostres fidels i enceneu en ells el foc del vostre amor".

O bé repetir aquestes jaculatòries populars, directes i personals:

"Jesús, dona'm el teu Esperit Sant" "Vine, Esperit Sant".

Déu mos guard dels cristians desmemoriats!